

Varbūt kādu mūķizerīti?

DV AUGUSTDORFAS TEĀTRIS UZVED BLAUMAŅA LUGAS

Noklausīties 120 režū, kā aiz sienas dimd režisora Zariņa balss, noshkan Hāznera kundzes alts un neskaitāmās variācijās dobjš baritons loka „Varbūt kādu mū—ķi—ze—rī—ti?” tiešām nav viegla lieta. Bet dzīvot

blakus māksliniekiem jau pa laikam bijusi liela uzpurēšanās. Arī tie nelaimīgie, kas kādreiz bija spiesti klausīties bazūņu gammās Odenburgas mākslinieku mājā, kad Bruno Skulte vēl veidoja turienes latviešu operu,

BLAUMAŅA ZAGĻU IESTUDEJUMS

No kreisās — rež. J. Zariņš, L. Burkevičs, H. Hārnere, A. Sternbergs, Z. Zdanovska, E. Līvens, R. Auza; priekšā — A. Tiltiņš.

visas mākslas un to kalpus vieglu roku ierakstīja Lucifera vaistības imigrantu sarakstos.

Jā, 120 reižu režisors Zariņš vairāku stundu ilgos darba cēlīnos iestudēja Blaumaņa Zaglus pēc tam, kad 40 vakaros bija sagatavots Pēc pirmā mītiņa. Paši aktieri, kas visi jau vairākkārt uzstājušies nometņu izrādēs, apgalvo, ka tie bijuši vairāk drāmatiskā mākslas kursā, nekā lugas iestudējums ar amatieriem. Zaglu primadonna Z. Zdanovska smaida pār visu seju, kad jautājam par veikto darbu: „Kad izlasīju lugu, biju to iedomājusies uz skatuves savādāku. Tikai mēģinājumos redzēju, kā lugu izveido piedzīvojis režisors. Un tagad viss skaidrs.”

Režisora rokās veidotais amatieru teātris deva īsti labu sniegumu, ar maziem izņēmumiem ļoti sekmīgi atveidodams Blaumaņa nemirstīgos tipus. Izrādes notika **Augustdorfā**, **Bīlefeldas** un **Detmoldas** transporta vienībās, tāpat **Fareles** veco ļaužu mītnē un **Omstedes** nometnē **Oldenburgā**.

No tēlotājiem jāatzīmē **R. Auza** (**Kārklēns**), kas uz saviem pleciem iznesa visu ansambli. Ar iedzimtu aktiera talantu izteiksmīgu Ješku sniedza **A. Sternbergs**. Sekmīgi tēloja arī **A. Tiltiņš** (žīds) un **L. Burkevičs** (**Ozolu Pēteris**), kamēr **E. Līvena** (**Namnieks**) sniegums lika vēl daudz ko vēlēties. Ar gandarījumu jāatzīmē viss dāmu trio — **Z. Zdanovska** (**Maija**) **E. Hāznere** (**Liene**) un **A. Priedīte** (**Ilze**), kas savu uzdevumu veica īsti leicami. Sevišķi pieminams **Z. Zdanovskas** tēlojums **Maijas** lūgšanā.

Režisoram **Zariņam** šī entuziastu grupiņa bija tuva, un šķīroties viņš tai novēlēja teātra darbu nepamest. Māksliniekam aizbraucot uz Angliju, viņa darbu turpina **E. Hāznere**, ko jau pazīstam no **Eversburgas** invalīdu centra teātra izrādēm. Atzinīgus vārdus teātrim veltījusi bij. **Nacionālā** teātra aktrise **M. Zīle-Graubīna**: „Skatoties **augustdorfiešu** tēlojumā, no jauna nostiprinās atziņa, ka ir atrodami vēl daudzi jauni skatuves talanti. Tikai jāstrādā pie to veidošanas teātra jaunaudzei.” Izrāžu vadītāja **E. Hāznere** piebilst: „Katrs vārds, katra kustība, ko jūs redzējāt, bija režisors **Zariņš!**” — Taču gribas uzsvērt, ka arī visi pārējie veikuši atzīstamu darbu. Dekorācijas bija darinājis **P. Graubiņš**, bet apgaismojumu iekārtojis **J. Pencis**.

Imants Sniegis